

M7-Deponi Sjøvold - høringsuttalelse til kommuneplanens arealdel 2018 – 2030

Det følgende utgjør et innspill til rådmannens forslag til ny arealdel av kommuneplanene, hvor **M7-Deponi Sjøvold** er anbefalt tatt med. Dokumentet er inndelt som følgende:

- Bakgrunnsinformasjon
- Innvendinger mot entreprenør Brødrene Bjerkli A/S som useriøs aktør i markedet
- Spørsmål rundt kommunens behandling og vurdering av deponisaken basert på prosessen rundt tidligere vedtatte massedepoier på Sjøvold
- Veisikkerhet og kostnader til reparasjon og vedlikehold av veinettet som berøres av foreslåtte massedepoier
- Oppsummering

Bakgrunnsinformasjon

Undertegnede er bosatt på Sjøvold, og er dermed en av de nærmeste naboene til foreslåtte massedepoier. I forbindelse med igangsettelse av prosjektet for en del år siden, signerte vi naboer på nabovarsel presentert oss av Christen Sjøvold. Dette med bakgrunn i at vi støttet våre naboer i ønsket om at de skulle kunne oppnå bedre arealutnyttelse av omkringliggende jorder ifm husdyrhold/gårdsdrift, samt muntlig forsikring om at de tre foreslåtte deponiene skulle fullføres «snart, det tar maksimalt noen måneder». Dette viste seg imidlertid i ettertid å være sterkt villedende. Det er uvisst om eier/driver av gjeldende områder på Sjøvold bevisst førte sine naboer bak lyset i denne saken, eller om disse baserte seg på opplysninger gitt av Brødrene Bjerkli A/S.

Det er kun ett av de tre deponiene foreslått i første saksbehandlingsrunde som ble fullført, og det tok *fire (4) år*. I løpet av denne perioden har fyllingen av dette ene jordet medført til dels betydelige negative konsekvenser hva angår blant annet veisikkerhet og -standard (inkludert materielle og personrelaterte skader), støy/levestandard og trivsel til nærmeste naboer, samt påvirkning på grunnforhold og observerte økologiske endringer/forringing av nærliggende gjeddefrie vann, Hestsjøen. Dette massedepoiprojektet ble igangsatt uten at det ble foretatt konsekvensutredning på forhånd, og var også et prosjekt som representanter for Malvik kommune i ettertid har innrømmet ble vedtatt og igangsatt uten at det forelå en tilstrekkelig god dispensasjonssøknad.

Nå er de to gjenværende områdene, etter ny søknad, anbefalt tatt inn i kommuneplanens arealdel. Det er i den sammenheng utført en konsekvensutredning av tredjepart, som baserer seg på «konsekvenser for miljø og samfunn av nye byggeområder og områder der det er foreslått en vesentlig endring i arealbruken» (kilde: arkivsaksnummer 2017/590-83).

Det foreligger i denne saken et uttømmende empirisk materiale, registrert gjennom flere år, som kunne fungert som beslutningsunderlag for eventuell videreføring av deponiprojektene på Sjøvold. Ingen av de berørte parter, som er i besittelse av opplysninger om tidligere påførte skadevirkninger på miljø og samfunn i området, er så vidt vites konsultert av firmaet i forbindelse med konsekvensutredningen. En telefon til angjeldende konsulentfirma, Multiconsult, bekreftet at disses representanter ikke selv har vært på befaring i området, samt at potensiell fortsatt negativ miljøpåvirkning på nærliggende Hestsjøen *ikke* er vurdert/behandlet. Med bakgrunn i at ingen erfaringer høstet fra tidligere fullført massedepoiprojekt på Sjøvold er hensyntatt i konsekvensutredningen, må denne kunne karakteriseres som et rent «skrivebordsprosjekt», preget av antakelser og estimater heller enn basert på faktisk observerte skadevirkninger fra forutgående tilsvarende prosjekt.

Innvendinger mot entreprenør Brødrene Bjerkli A/S som useriøs aktør i markedet

Det er entreprenør Brødrene Bjerkli A/S som står bak søknaden om angjeldende massedeponier på Sjøvold. Disse deponiene ligger svært nært inn til bebyggelsen på Sjøvold, inkludert fastboende. I løpet av tidligere prosjektperiode (for det ene fullførte deponiet) har beboerne dermed kunnet observere hvordan entreprenøren har operert, og hvordan denne har forholdt seg til prosjektets naboer.

Det har ved utallige anledninger vist seg at ikke bare har representant for ledelsen i Brødrene Bjerkli A/S oppført seg særdeles ufint og til dels truende overfor prosjektets naboer – firmaet har også gjennomgående demonstrert graverende manglende fagkompetanse hva angår blant annet konstruksjon av avbøtende tiltak ment å beskytte Hestsjøen mot forurensing. Her har Malvik kommune måtte stoppe prosjektet og gå inn i etterkant for å forsøke å kompensere for manglende kompetanse. Entreprenør Brødrene Bjerkli A/S har i tillegg, i forbindelse med slike utbedringer av avbøtende tiltak, opplyst overfor naboer at tiltakene kun var for å «pynte på brura», og at dette utelukkende ble utført for at kommunen skulle kunne godkjenne prosjektet. Representanter for kommunen er informert om dette (i møte med jordbrukssjef Johan Forbord og rådgiver Lars Slettom, avholdt 21.04.2016).

Et annet eksempel på manglende fagkompetanse utvist av Brødrene Bjerkli A/S er varsel om tvangsmulkt og pålegg om opprydding, som omtalt bl.a. i Malvik-bladet 18.07.2015, se vedlegg. Her uttaler Malvik kommune seg i følgende ordelag om tidligere gjennomført massedeponi ved Herjubekken: «Virksomhetsleder Frank Johansen betegner forholdene i massedeponiet ved Herjuan som **det groveste bruddet på forurensningsloven som har skjedd i Malvik kommune**» (min utheving). Videre refereres det til at «Landbrukssjef Johan Forbord er rystet over at det i nordenden av tippen er fylt på så store mengder leirmasser at det er rast ned i bekken».

Til tross for kommunens inngående kjennskap til entreprenørfirmaets manglende fagkunnskap over flere år og i flere prosjekter, er ny søknad innlevert av Brødrene Bjerkli A/S nå foreslått godkjent av rådmannen. Med andre ord så gir rådmannen aktøren som har stått for det groveste bruddet på forurensningsloven i Malvik kommunes historie tillit til driften av to massedeponier beliggende i umiddelbar nærhet til to sårbare vannreservoarer, Hestsjøen og Tufttjøenna, begge med dokumentert ørretbestand.

Dette dokumentet vil i tillegg adressere hvordan representant for ledelsen i Brødrene Bjerkli A/S har forholdt seg til prosjektets nærmeste naboer. I et prosjekt som dette, hvor anleggsaktivitet direkte berører fastboende på daglig basis (og strekker seg over flere år, basert på flere søknader om utsettelse), må en kunne forvente seg en profesjonell og saklig fremferd. Dette har dessverre ikke vært tilfelle med Brødrene Bjerkli A/S.

Nå kan det selvsagt argumenteres for at i en sak som denne, vil den ene parts synspunkter være preget av subjektive opplevelser, og dermed kunne oppfattes som «synsing». Hva angår Brødrene Bjerkli A/S, derimot, foreligger det historisk materiale som tilsier at utvist uprofesjonell fremferd og manglende fagkunnskap ikke er noe engangstilfelle, noe også Malvik kommune har registrert. Det vises i denne sammenheng til vedlegg.

Hva angår utvist oppførsel fra særlig én representant fra ledelsen i Brødrene Bjerkli A/S, så har denne ved flere anledninger vært ufin og aggressiv overfor naboer når disse har påpekt uakseptabel drift. Dette gjelder blant annet særs støyende aktivitet på massedeponiet utenfor normal arbeidstid, ofte til langt på kveld. Støyende anleggsaktivitet har også ved flere

anledninger forekommet i helger, og da særlig på søndager. Bakgrunnen for naboers klager er barn i skolealder som ikke har fått sove grunnet disse kveldsaktivitetene. I ett tilfelle ble ovennevnte representant for ledelsen svært aggressiv overfor foreldrene, og truet med å «hevne seg» ved å komme inn og starte opp kjøretøyene grytidlig neste morgen.

Hva som ligger til grunn for denne ubalanserte måten å forholde seg til prosjektets interessenter på vites ikke. Det må i alle slike prosjekter påregnes klager på blant annet støy fra naboer, og da spesielt når aktivitet ofte forekommer utenfor normal arbeidstid og i umiddelbar nærhet. Det kreves da saklig og profesjonell fremferd fra entreprenør. Dette er *ikke* tilfelle for firmaet Brødrene Bjerkli A/S, som også understøttes av vedlegg. Erfaring høstet over flere år tilsier at denne entreprenøren ikke bør engasjeres i prosjekter hvor en kan påregne kontakt med nærliggende naboer, inkludert foreslåtte massedeponier på Sjøvold.

Det må her påpekes at undertegnede ikke er primærkilde for ovennevnte beskrivelser av oppførsel utvist av representant for ledelsen i Brødrene Bjerkli A/S. Jeg har imidlertid ingen grunn til å betvile vitneutsagn beskrevet i det ovenstående, også dels grunnet kontakt/observasjoner jeg selv har gjort av angjeldende person/ansatte i entreprenørfirmaet. Dette er opplysninger som kan oppfattes som subjektive, og dermed tillegges mindre vekt i en offentlig høringsrunde. Kontakt med en av primærkildene, Sigrun J. Karbu, kan imidlertid etableres ved å kontakte undertegnede¹. Det må også nevnes at det foreligger audiovisuelle opptak av uprofesjonell atferd utvist av Brødrene Bjerkli A/S. Disse er p.t. ikke publisert i det offentlige rom.

På bakgrunn av at Brødrene Bjerkli A/S på flere måter fremstår som en uprofesjonell og faglig svak aktør i markedet, bør dette firmaet diskvalifiseres fra prosjekter som massedeponiene på Sjøvold. Med henvisning til vedlegg og de erfaringer Malvik kommune har høstet i løpet av driften av forutgående massedeponi på Sjøvold, samt tidligere liknende prosjekter, er det ett spørsmål som umiddelbart melder seg: *På hvilket grunnlag kan Malvik kommune forsvare å godkjenne prosjekter driftet av Brødrene Bjerkli A/S, som innebærer nær kontakt med fastboende og i umiddelbar nærhet til vannreservoarer?*

Spørsmål rundt kommunens behandling og vurdering av deponisaken basert på prosessen rundt tidligere vedtatte massedeponier på Sjøvold

Som tidligere nevnt, ble opprinnelig søknad om de tre massedeponiene på Sjøvold godtatt og igangsatt uten at det forelå noen som helst form for konsekvensutredning på forhånd, og da som en dispensasjonssak. I tidligere refererte møte avholdt 21.04.2016 med representanter for kommunen, innrømmet disse i tillegg at søknaden fra Brødrene Bjerkli A/S «var en for dårlig søknad». Når en betrakter dette i lys av at selvsamme representanter også spesifiserte at i dispensasjonssaker så skal det være en fullstendig søknad som belyser alle sider av saken, så reiser dette en del spørsmål. Ikke bare rundt kvaliteten på saksbehandlingen, men også naturlig nok om det foreligger særskilte interesser som har hatt påvirkning på det faktum at deponiene på Sjøvold ble godkjent i første omgang. Med andre ord: *Hvorfor godkjente Malvik kommune denne søknaden, uten at det forelå noen konsekvensutredning, og på grunnlag av en søknad som åpenbart, ifølge kommunens egne representanter, ikke tilfredsstiller kravene til en søknad i en dispensasjonssak?* Som en naturlig forlengelse av dette kan en nå reise følgende spørsmål: *Hvorfor anbefaler nå rådmannen at de to resterende områdene i ny søknad fra Brødrene Bjerkli A/S om massedeponi på Sjøvold tas inn i arealplanen, når kommunen gjentatte ganger har gjort seg negative erfaringer med denne entreprenøren - og i*

¹ Primærkilde har lest gjennom og godkjent saksopplysninger i dette høringsinnspillet.

tillegg er blitt informert om (og har innrømmet) påviste miljømessige skadevirkninger av det første, nærliggende deponiet?

Særlig det faktum at opprinnelig søknad ble godkjent uten at det forelå en konsekvensutredning er graverende, og da spesielt sett i lys av miljømessig negativ påvirkning på Hestsjøen. Hestsjøen er et populært fiskevann og utfarts- og hytteområde som benyttes hyppig av Malviks innbyggere. Det er ett av ytterst få fiskevann i Malvik kommune som er gjeddefritt. Malvik kommune har tidligere vært svært pliktoppfyllende i sin påseplikt når det gjelder denne naturperlen. For å se dette i sammenlikningens lys, så kan det blant annet nevnes at en beboer ved Hestsjøen ble pålagt å utføre en *fullstendig resipientanalyse* før denne fikk lov å installere et nytt septikkanlegg for privat bruk.

Når det gjelder massedeponiet, derimot, med sin beliggenhet rett over veien fra Hestsjøen, og som forårsaket at det over en lengre periode strømmet slam inn i sjøen fra deponiet grunnet manglende/utilstrekkelige avbøtende tiltak, forelå det ikke noe som helst krav om resipientanalyse/konsekvensutredning i forkant.

Når det nå stilles spørsmål rundt saksbehandlingen til Malvik kommune, må dette også ses i lys av prinsippene nedfelt i inhabilitetsreglene. Disse er viktige ikke bare for å sikre kvaliteten i saksbehandling, men også av hensyn til publikums oppfatning av forvaltningen i en kommune. Dette for at forvaltningen skal ha den nødvendige tillit i befolkningen.

Slike prinsipper vil tillegges særs stor vekt dersom en sak har direkte betydning for personer i en saksbehandlers/tillitsvalgs nære familie eller vennekrets. Dette innebærer at det kan oppstå spørsmål av etisk art dersom en saksbehandler/tillitsvalgt eller dennes bekjentskaper for eksempel er involvert i eller påvirker saksbehandling der familiemedlemmer oppnår økonomiske fordeler/gevinst som følge av en avgjørelse i et kommunalt utvalg/råd. Et annet graverende eksempel vil være dersom en kommuneansatt som er pålagt å påse/godkjenne et prosjekt i kommunal regi viser seg å ha representant for angjeldende utførende entreprenør i sin sosiale omgangskrets.

Som nevnt over, så spiller publikums oppfatning av forvaltningen i en kommune en viktig rolle for at vi skal ha tillit til selvsamme forvaltning. På bakgrunn av ovennevnte spørsmål knyttet til hvorfor opprinnelig (og ny) søknad innlevert av Brødrene Bjerkli A/S blir godkjent av Malvik kommune, foreligger det en del spørsmål som en søker å få svar på i samråd med kommunen. Det foreslås i denne sammenheng at det avholdes et folkemøte for beboerne i Markabygda, som vil berøres direkte av foreslåtte massedeponier på Sjøvold, før endelig avgjørelse tas. For å sikre transparens, bør også pressen være til stede på et slikt folkemøte.

Avslutningsvis vil undertegnede nok en gang understreke betydningen av at alle eventuelle spørsmål av etisk art rundt saksbehandlingen av massedeponiene søkes belyst. En kommune bør gjøre sitt ytterste for at ikke tilliten til forvaltningen svekkes. Dette ser en ikke minst demonstrert i Overviksaken, der bl.a. god undersøkende journalistikk i Adresseavisen bidro til å understreke hvordan betydningen av bekjentskapsmessige bånd i kommunal saksbehandling oppfattes i det offentlige rom.

Veisikkerhet og kostnader til reparasjon og vedlikehold av veinettet som berøres av foreslåtte massedeponier

Transport av masser til deponiene på Sjøvold vil foregå på veinett som omfatter fv 874/873 fra Leistadkrysset, samme trasé som tidligere fullført massedeponi på Sjøvold (og andre deponier i området). Her har man høstet erfaringer fra minst fire års massetransport og har dermed omfattende empirisk basert kunnskap om hva denne transporten faktisk medfører av negative konsekvenser. I og med at engasjert konsultentselskap Multiconsult ikke har søkt å hente ut slike faktaopplysninger fra berørte innbyggere/parter i saken, ei heller vært på befaring i området, er dennes konsekvensutredning basert på rene konjekturene. Det er disse konjekturane, og ikke faktiske erfaringer med massetransporten gjennom flere år, som rådmannen legger til grunn for sin anbefaling.

I avsnittet som omhandler *transport og folkehelse* antar Multiconsult at foreslåtte deponier med tilhørende massetransport vil ha «en liten negativ konsekvens på nærmiljøet³». Hvordan definerer man «liten negativ konsekvens» i denne sammenheng? Sammenhengen under søker å gi rådmannen et innblikk i hvordan denne massetransporten faktisk berører ferdsel og trafiksikkerhet i angjeldende område.

Fylkesvei 874/873 er ikke bare trafikkert av områdets fastboende, men også av svært mange innbyggere som benytter dette området. Dette omfatter ikke bare kjøretøyer, inkludert folk på vei til skiløyper og hytter, men også turgåere, mosjonister (joggere, syklist, skiløpere vinter/sommer), pilegrimer, bærplukkere, hyttefolk, m.m. Den mest sårbare gruppen er skolebarn som benytter veien i forbindelse med transport med skolebuss, og går til/fra stoppested langsmed veien. Veien er også hyppig benyttet av kjøreskoler, og trafikkeres dermed ofte av unge og uerfarne bilister og mopedister.

I løpet av disse fire årene, i møte med tungtransporten, er kjøretøyer gjentatte ganger blitt presset av veien i møte med tungtransporten. Dette som en følge av at veien ikke er dimensjonert for denne type trafikk, og er svært smal. Som fastboende har jeg selv observert at privatbilister er blitt presset av veien og blitt stående i grøfta (jeg har stoppet opp flere ganger for å høre om det gikk bra med dem). Særlig på vinterstid kan en observere (også via hjulspor) at dette er noe som forekommer om ikke på daglig basis, så i hvert fall flere ganger i uken. Så vidt meg vites, har disse ulykkene så langt ikke medført personskader, kun materielle skader og utgifter til bilberging, m.m. For noen år siden, derimot, ble en person skadet i møte med tungtransport mens førstnevnte var på vei ut på hovedveien fra en sidevei, med påfølgende sykehusopphold.

Det er også ved flere anledninger observert at sjåførene ansatt i Brødrene Bjerkli A/S ikke tilpasser kjøremønster/fart til forholdene⁴. Det må antas at for høy fart har bidratt til ovennevnte utforkjøringer. I denne sammenheng tillater jeg meg å beskrive en episode hvor jeg selv var involvert. I møte med tungtransporten har jeg alltid utvist stor aktsomhet; dette inkluderer å kjøre ut til siden så langt jeg vurderer det forsvarlig, og stoppe egen bil mens lastebil passerer. En vintermorgen på vei til jobb gjorde jeg akkurat dette. Mot meg kom en av kjøretøyene til Brødrene Bjerkli A/S, som holdt altfor stor fart på det glatte vinterføret.

³ Kilde: Kommuneplanens arealdel for Malvik kommune 2018-2030. Konsekvensutredning

⁴ Dette gjelder selvsagt ikke *samtlig* sjåfører – noen vet å ta hensyn til myke trafikanter, og senker farten ved forbikjøringer.

Sjåføren bremsset ned, men mistet kontrollen over tilhengeren, som skjønte ut til siden og mot fronten på bilen min. Tilhengeren stoppet ca. 2-3 cm. før den hadde knust frontpartiet til bilen min.

For oss som bor i Markabygda og benytter traseen, inngikk hendelser som denne i «en vanlig dag på vei til jobben» eller utgjør, som Multiconsult uttrykker det sett fra sitt skrivebordsperspektiv, «en liten negativ konsekvens på nærmiljøet». Selv om alle episoder hvor kjøretøy blir presset av veien eller involveres i nestenulykker som den beskrevet over er alvorlige nok i seg selv, er det *skolebarna* som hver ukedag går langsmed veien på vei til/fra skolebussen som virkelig bekymrer. Med det kjøremønster som sjåførene ansatt i Brødrene Bjerkli A/S erfaringsmessig har utvist over flere år, og med henblikk på at fylkesveien ikke på noen måte er tilstrekkelig dimensjonert for denne type tungtrafikk, foreligger det en overhengende fare for alvorlige trafikkulykker, inkludert hendelser med risiko for personskade, dersom massedeponiene på Sjøvold godkjennes igangsatt. Denne risikoen øker selvsagt proporsjonalt med *tidsomfanget* på et slikt prosjekt.

Multiconsult legger i sin utredning til grunn at tiltaket «vil også gjennomføres i løpet av en begrenset tidsperiode». Basert på ovenstående bakgrunnsinformasjon om tidligere fullført massedeponi på Sjøvold, så foreligger det historisk sett ikke samsvar mellom prosjektert og reell prosjektperiode. Erfaringsmessig så vil entreprenør Brødrene Bjerkli A/S søke om flere utsettelse for massedeponi M7, som alle innvilges av kommunen. Det er overveiende sannsynlig at slike søknader vil begrunnes i «manglende tilgang på masser». Dermed vil områdene ligge som åpne sår i landskapet over flere år, med tilhørende økt tungtransport og belastning på beboere/ferdsel i form av støy/støv, søle på veien, trafikkulykker, slitasje på veinettet, miljøforurensing, m.m.

I tillegg til potensielle negative konsekvenser for trafikanter, foreligger det også et spørsmål om veistandard og økonomi, nærmere bestemt kommuneøkonomi. Tungtransporten til og fra massedeponiet på Sjøvold har medført betydelige skader på veinettet, som selvsagt må utbedres. Det påregnes at fylkeskommunen/kommunen ved selvsyn har kunnet konstatere dette skadeomfanget. Her er det relevant å spørre seg: *Hvem er det som blir økonomisk skadelidende grunnet tungtransporten - hvem er det som må ta den økonomiske belastningen ved å utbedre/reparere veinettet?* Med mindre det inngås avtale om at entreprenør og/eller grunneier bidrar til å dekke slike kostnader, hvilket er høyst usannsynlig, faller dette på fylkeskommunen/Malvik kommune. Det er i denne sammenheng relevant å be om en oversikt hvor det gjøres rede for hvilke midler som er allokert til veiutbedring, nå (for å utbedre skader relatert til forrige deponi på Sjøvold) og fremtidig (M7).

Det noteres i denne sammenheng at det er beboerne i Markabygda/skattebetalerne som blir påført de monetære og ikke-monetære belastningene relatert til det foreslåtte massedeponiprojektet. Den økonomiske gevinsten tilfaller i sin helhet entreprenør Brødrene Bjerkli A/S og grunneier. Selv om igangsetting av massedeponier må regnes inn som en del av samfunnsansvaret, settes det spørsmåltegn ved om fylkeskommunen/Malvik kommune faktisk har midler allokert til tilfredsstillende veiutbedring av det berørte veinettet, som inkluderer fv 874/873?

Oppsummering

Dette høringsinnspillet har søkt å oppsummere noen av argumentene som grunnlag for at foreslåtte massedeponi M7 på Sjøvold bør nektes godkjent. Disse argumentene omfatter hovedsakelig aspekter relatert til trafiksikkerhet og veiutbedring, Brødrene Bjerkli A/S som

en useriøs og faglig svak aktør i markedet, samt spørsmål knyttet til saksbehandlingen av massedeponiene på Sjøvold som bør utredes nærmere, særlig dersom det foreslåtte prosjektet godkjennes for igangsetting. Undertegnede har også bedt om tilsvarende informasjon fra kommunen/rådmannen i forbindelse med en del av punktene.

Det kan av det ovenstående fremstå som at undertegnede prinsipielt er motstander av massedeponier/jordforbedring i Malvik. Dette er ikke tilfelle. Som fastboende i et LNF-område er jeg ikke bare tilhenger av jordforbedring der dette kan bidra til økt og forbedret ressursutnyttelse for gårdbrukerne. Jeg støtter også at Malvik kommune må ta sin del av samfunnsansvaret relatert til deponering av rene masser fra anleggsaktivitet.

Disse interessene kan derimot ikke, som argumentert for ovenfor, forsvares dersom de medfører signifikante negative ringvirkninger for ferdsel, sikkerhet, trivsel, miljø og samfunn. Med bakgrunn i de spesifikke areal-, miljø- og logistiske forhold som karakteriserer området for foreslått M7 massedeponi, og på basis av historiske erfaringer med entreprenørfirma Brødrene Bjerkli A/S, anbefaler jeg med dette rådmannen på det sterkeste å avvise at det foreslåtte massedeponiprojektet tas inn i arealplanen. Nå kan det uansett ikke godkjennes eller igangsettes før det foreligger en sakkyndig vurdering av de negative ringvirkningene tidligere fullførte massedeponi har hatt på nærliggende Hestsjøen, hvor Brødrene Bjerkli A/S har forårsaket at mengder med slam har strømmet urensset ut i fiskevannet.

Jeg håper at jeg med mitt innspill har bidratt til økt kunnskap om hva igangsetting av massedeponier lokalisert på Sjøvold faktisk allerede har, og potensielt vil medføre av ytterligere skade på miljø, natur, infrastruktur, trivsel og folkehelse.

Med vennlig hilsen
Hilde Andersen

Markabygdvegen 563
7560 Vikhammer

Vedlegg: 2

GROVT: Landbrukssjef Johan Forbord likte ikke det han fikk se under en befaring i Herjubekken, som er gråfarget av leire.

FOTO TROND NØSTBERG

Kommunen stanser oppfylling og truer med dagsbøter og forelegg:

Leire rett i bekken

STYGG SAK: Landbrukssjef Johan Forbord er rystet over at en entreprenør har fylt opp et massedeponi slik at store mengder leire har rast ned og forurenset Herjubekken. Nå har kommunen gitt skriftlig pålegg om stans i all videre oppfylling og strakstiltak for å rydde opp i massedeponiet.

SIDE 4 OG 5

Entreprenøren har fått pålegg om å stoppe all op

- Det groveste vi

Stjørdalsfirmaet Br. Bjerkli AS har fått pålegg om å stanse all videre oppfylling i massedeponiet, og varsel om at det kan bli gitt tvangsmulkt og pålegg om å rydde opp i leirmassene som forurensar Herjubekken.

TROND NØSTBERG
trond.nostberg@mb.no
975 95 211

Malvik kommune ser svært alvorlig på det de mener er et grovt brudd på forurensningsloven. Det er gitt varsel om at det straks må gjøres tiltak for å stanse avrenning til Herjubekken, og at det kan bli snakk om tvangsmulkt og forelegg dersom forholdene ikke umiddelbart blir utbedret.

Stygg sak

Virksomhetsleder Frank Johansen betegner forholdene i massedeponiet ved Herjuan som det groveste bruddet på forurensningsloven som har skjedd i Malvik kommune.

- Dette er en stygg sak hvor vi mener det må være kjørt inn mye mer masse enn det er gitt tillatelse til. Det er også fylt ut så mye at leirmasser har glidd ned i Herjubekken, noe som forurensar vannet i bekken. Kommunen har vært i dialog og vi har hatt flere møter med entreprenøren over lengre tid, uten at det har skjedd noe. Det er mulig de tror det går over av seg selv, men nå har vi valgt å sende et skriftlig pålegg, sier Johansen.

Bekken forurenses

Landbrukssjef Johan Forbord er rystet over at det i nordenden av tippen er fylt på så store mengder leirmasser at det er

rast ned i bekken.

- Det er en entreprenør som har flere tipper i Malvik, som har ansvaret for dette massedeponiet hvor det er kjørt inn leirmasser fra anlegg i Malvik og Trondheim. Her mener vi det må være fylt opp langt mer enn de 45.000 kubikk som det er gitt tillatelse for. I enden av tippen er det en bratt skråning ned mot Herjubekken. Der har leirmassene rast ned i og over bekken, som har vasket seg gjennom massene. Nedenfor tippen er bekken grå av tilslamming som føres videre nedover vassdraget. Herjubekken går ned til Leistad og i Vikelva, forklarer Forbord.

Strakstiltak

- Entreprenøren har fått pålegg om å gjennomføre strakstiltak med en inntaktsdam, og at bekken legges i avløpsrør forbi massedeponiet. Det er et krav om å holde en minsteavstand fra fyllingen mot bekken på en meter. Hellingen ned mot bekken skal ikke være brattere enn en til tre, sier Johan Forbord, som sammen med virksomhetsleder Frank Johansen har gitt bedriften en frist til 14. august for å bringe forholdene i orden. Dersom fristen ikke overholdes vil kommunen vurdere å legge tvangsmulkt.

Har et problem

I pålegget som er sendt bedriften stilles det krav om at forholdene straks skal rettes opp. Det skal gjennomføres ved at massene som er tilkjørt fjernes fra eiendommen. Før det flyttes masser i deponiet skal det gjøres forebyggende tiltak nedenfor deponiet, der leirmassen har rast ut i bekken.

Steinar Marius Bjerkli møtte torsdag landbrukssjefen under en befaring på området. Han bekrefter at bedriften ikke har vært påpasselig nok med å sikre at leirmassene ikke skulle rase

HAR ET PROBLEM: Steinar Marius Bjerkli og Johan Forbord om umiddelbart å rydde opp

ut i bekken.

- Vi har loggført alt som er kjørt inn i depotet, og det er ikke fylt opp så mye masse som det vi har tillatelse til. Men nå er vi i gang med å flytte på en del masser for å anlegge riktige skråninger. Vi har et problem i den delen av området hvor det har rast ned i bekken, på grunn av den bratte skråningen og risikoen for at det skal rase ut mer kan vi ikke kjøre inn med gravemaskin. Langs bekken er det trangt og vanskelig å kjøre inn maskiner for å rydde, sier

bruk i Seibu, hvor hun bor sammen med mann, tre barn, fire høner, hund og katt. Planen er å bygge et produksjonslokale på småbruket.

– Inntil videre skal vi leie pro-

Sollihaug.

Begynner forsiktig

33-åringen forteller at hun skal lansere sitt første matprodukt på Trøndersk matfestival i

Sollihaug, som også forteller at produktet skal selges i flere spesialbutikker til høsten.

CARL HALCK: Ylva k i rollene som Anna og K

Carl Halck

fylling i massedeponi på Herjuan:

har sett i Malvik

en Br. Bjerkli AS innser at de har et problem med å etterkomme kravet fra Malvik kommune og landbrukssjef
ene som har rast ut i Herjubekken. Palmer Steinar Bjerkli tar en pause fra bulldoseren. FOTO TROND NØSTBERG

Steinar Marius Bjerkli, som beklager det som har skjedd. Han forklarer at bedriften jobber for å finne en løsning, og at de har fått hjelp fra Asplan Viak som har laget en plan for strakstilta-kene som er nødvendig.

RYSTET: Johan Forbord har aldri opplevd et grovere brudd på forurensningsloven i forbindelse med massedeponi i Malvik, som det han fikk se under befarina i

TAKK TIL Malvik kom for konstruktivt samarbeid med årets ning av Carl Halck. Or rådmann og kultursj vært gode samarbeidsre og viser at de setter at Malvik kommune i sitt eget spel.

CARL HALCK er klas som et historisk spel o en viktig del av komm historie. Forholdet mell mektige godsherrene, menn og arbeidsfolk omkring på de forskjellig dene i Malvik på s 1800-tallet er en lite fort av historien, og fortell gjennom historien om Halck som regjerte Karlslyst Gård. Oppset er en lokal produksjon deltagere fra hele Malvik kommune, og engasjerte voksne og barn, amatører og profesjonelle i et flott spill.

DET ER ekstra beklaget det virker som om det er skellig å skape en polaris mellom kulturlivet i ind ytre deler av kommune helt unødvendig skill som vi i Karlslyst musik ter har forsøkt å viske ut nom våre produksjoner.

EN TOMMELFINGERRI for finansiering av histo spel er at 1/3 av inntek skal komme fra billettin ter, 1/3 fra sponsormidde 1/3 i form av offentlig st Denne fordelingen har vi i både 2011 og 2013. I 201 systemet for tildeling av fentlige midler til histo spel endret slik at det n kulturdepartementet foretar fordelingen. I medførte at det ble de s kommersielle aktørene stikker av med brøparten midlene som er til fordelir

DETTE HAR gjort det ves lig tyngre for de mindre sp ne å finansiere årets opp ninger. Carl Halck har mi ca. 100.000 i offentlig stø forhold til oppsetningen i

Klagenemnda for offentlige anskaffelser

Klagenemndas avgjørelse 4. august 2003 i sak 2003/66

Klager: Brødrene Bjerkli AS

Innklagede: Malvik kommune

Klagenemndas medlemmer: Morten Goller, Siri Teigum, Bjørg Ven.

Saken gjelder:

Evaluerings av forventet kvalitet ut fra tidligere negative erfaringer med en leverandør.

Bakgrunn:

I forbindelse med utbygging av Motrøtunet omsorgsenter, kunngjorde Malvik kommune (heretter kalt "innklagede") den 15.1.2003 en åpen anbudskonkurranse for anskaffelse av vegarbeid.

Det ble i kunngjøringen opplyst at det økonomisk mest fordelaktige tilbud ville bli valgt på grunnlag av:

- " - *Levering- eller ferdigstillelsesdato.*
- *Tilgjengelighet av reservedeler.*
- *Service og teknisk bistand etter levering.*
- *Driftskostnader.*
- *Pris.*
- *Kvalitet."*

Det ble ikke opplyst om kriteriene var i prioritert eller ikke-prioritert rekkefølge.

I konkurransegrunnlaget fremgikk det at:

"Generelt gjelder "Lov om offentlige anskaffelser" av 16. juli 1999 nr. 69, samt Malvik kommunes "Reglement vedr. kjøp etter anbudskonkurranse, og alminnelige kontraktsbestemmelser om prosjektering, rådgivning og utførelse av bygg- og anleggsarbeider". Reglementet er vedlagt".

Reglementet det her ble vist til ble ikke oversendt deltakerne i konkurransen. Av reglementet fremgår det blant annet at:

"Av de anbud som ikke blir avvist, skal det anbud som har laveste pris velges.

Regelen kan fravikes av overordnet politisk utvalg (nivå THU, Plan og byggekomite), når utvalget finner at

- a. omstendigheter i forbindelse med anbyderens leveringsforhold, produksjon og økonomi, servicetjenester m.v. fører til at et annet tilbud må anses å være det mest fordelaktige for kjøperen
- b. et anbud med lavere pris er avgitt av en anbyder som ved tidligere leveranser har vist et slikt forhold at det vil være uforsvarlig å overlate leveransen til ham."

Ved anbudsåpning var tilbudet fra Brødrene Bjerkli AS (heretter kalt "klager") lavest i pris, mens tilbudet var Torleif Moen Maskin AS var nest laveste. Differansen var kr. 8.000,-.

Innklagede meddelte leverandørene 18.3.2003 at kommunen ville inngå kontrakt med Torleif Moen Maskin AS. Klager påklaget beslutningen, og innklagede ga en mer detaljert begrunnelse i brev 27.3.2003:

"Grunnlaget for vårt valg av entreprenør er at vi betraktet anbudet fra Br. Bjerkli A/S og Torleif Moen Maskin AS som prismessig å ligge på samme nivå. Når det gjelder referanser eller tidligere erfaringer er erfaringer med Br. Bjerkli A/S mindre gode eller ikke tilfredsstillende, jfr evaluering av VVA-anlegg Sjølyst og Gullhaugvegen.

I anbudsvurderingen som ble sendt alle anbyderne fremgikk bl.a. at referanser/erfaringer var et av kriteriene for valg av entreprenør. For Br. Bjerkli A/S som tidligere hadde fått tilsendt vår evaluering av tidligere prosjekter burde begrunnelsen være ganske klar uten at det også måtte opplyses i detalj for alle de øvrige entreprenørene."

Evalueringen det her ble vist til består av et skjema, datert 18.2.2003, med angivelse av hvilket prosjekt evalueringen gjelder. Det er i skjemaet angitt syv kriterier, og hvert av kriteriene er gitt en karakter mellom 1 og 6, hvor 6 er best. Klager fikk sin beste karakter på kriteriet "Kvalitet på det leverte arbeid", som var 4. Den laveste karakter var 1 på kriteriene "Leveringstider" og "Samarbeid mellom entreprenør og berørte naboer på anleggsområdet". På kriteriet "Total vurdering av hvordan entreprenørarb. ble gjennomført" ble det gitt karakteren 2. Evalueringen ble sendt til klager i brev 20.2.2003. Det ble gitt frist til 3.3.2003 for klagers eventuelle kommentarer til evalueringen, uten at klager benyttet seg av denne muligheten.

Videre fremgår følgende vurdering av klager av rådmannens innstilling i saken:

"Avgjørende kriterier for valg av entreprenør er pris, fremdrift og tidligere referanser... For tiden arbeider Moen Maskin med rehabilitering VA-ledninger ved Vikhammerløkka. Pr. dato har vi også gode erfaringer med denne entreprenør. Moen Maskin har også gode referanser fra Trondheim og Stjørdal.

Når det gjelder Br. Bjerkli hadde de to prosjekt for oss i 2001/2002 hvor erfaringene ble heller dårlig. Fra evalueringen er det spesielt å merke at entreprenøren på begge anleggene lett kom i konflikt med beboerne i området."

Partenes anførsler

Klagers anførsler:

Klager anfører at innklagede har lagt vekt på et kriterium som ikke var angitt i kunngjøringen, nemlig referanser/erfaringer. Kommunen må være avskåret fra å legge til grunn kriteriene for valg av tilbud angitt i reglementet. Det kan heller ikke legges vekt på erfaring med entreprenøren under kriteriet "kvalitet". Tidligere erfaring er et kvalifikasjonskriterium, jf. forskriftens § 12-5. Valg av tilbud må skje på grunnlag av den ytelse som faktisk er tilbudt.

En prisdifferanse på kr. 8.000,- kan ikke medføre at tilbudene kan likestilles prismessig.

Innklagedes anførsler:

Kommunens reglement må kunne gjøres gjeldende så lenge bestemmelsene i denne ikke strider mot lov om offentlige anskaffelser med forskrifter.

Dårlig erfaringer fra tidligere arbeid vurderes som en kvalitetsreduksjon, samtidig som innklagede påføres ekstra kostnader. Valg av tilbud har således ikke skjedd på grunnlag av andre kriterier enn de som er angitt i kunngjøringsteksten og konkurransegrunnlaget.

Vurderingen av Br. Bjerkli er ikke så alvorlig at det medfører avvisning av deres tilbud.

Subsidiært anføres at en prisforskjell på kr. 8.000,- er så liten at tilbudene kan likestilles prismessig. Innklagede må da kunne vektlegge tidligere erfaringer for å gjøre sitt valg.

Klagenemndas vurdering

Klager har deltatt i den aktuelle konkurransen, og har saklig klageinteresse, jf. forskrift 15.11.2002 om offentlige anskaffelser § 6. Klagen er rettidig. Anskaffelsen følger etter sin verdi reglene i forskriftens del III, jf. forskriftens § 2-2.

I kunngjøringen fremgikk det at det blant annet ville legges vekt på kvalitet ved valg av tilbud. Negative erfaringer med tidligere utført arbeid kan være en indikasjon på hvilken kvalitet oppdragsgiver kan vente seg på den tilbudte ytelsen. Negative erfaringer kan således være relevant ved evalueringen.

Når det gjelder den konkrete informasjonen, finner klagenemnda grunn til å peke på at evalueringen av det tidligere arbeidet ikke er bestridt av klager, at den var nedfelt skriftlig og av nyere dato. Det var således saklig og forsvarlig av innklagede å vektlegge denne informasjonen.

Klagenemnda påpeker at nemnda bare kan prøve om innklagedes valg av kontraktspart er truffet på grunnlag av en riktig saksbehandling, riktig faktum, og om avgjørelsen fremstår som usaklig, vilkårlig eller kvalifisert urimelig. Nemnda foretar således ikke en detaljert overprøving av innklagedes innkjøpsfaglige skjønn. Klagenemnda har ingen rettslige innvendinger mot den avveining oppdragsgiver har foretatt av prisdifferansen på tilbudene og antatt forskjell på kvalitet.

Konklusjon:

Malvik kommune har ikke brutt lov om offentlige anskaffelser med forskrifter ved anskaffelse av anleggsarbeider for utvidelse og oppgradering av eksisterende veger i forbindelse med utbygging av Motrøtunet omsorgsenter

For klagenemnda,

Morten Goller

4.8.2003